

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ ΠΕΔΙΑ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ

Με την ολοκλήρωση των σπουδών τους, οι πτυχιούχοι Νοσηλευτές είναι έτοιμοι να αντιμετωπίσουν και να συμβάλλουν στην επίλυση προβλημάτων υγείας. Οι πτυχιούχοι του Τμήματος Νοσηλευτικής φέρουν τον τίτλο Νοσηλεύτρια (παρ. 2 άρθρο 5 του Ν.1579/85) και έχουν το δικαίωμα απασχόλησής τους στην Πρωτοβάθμια, Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, είτε ως στελέχη Νοσηλευτικών μονάδων στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα είτε αυτοαπασχολούμενοι ως πολυδύναμοι νοσηλευτές γενικής φροντίδας, στα πλαίσια των επαγγελματικών τους δικαιωμάτων. Αποκτούν ειδικές επιστημονικές γνώσεις σε όλο το φάσμα της Νοσηλευτικής φροντίδας.

Μπορούν επίσης:

Να διορίζονται ως καθηγητές στη Μέση και Τριτοβάθμια εκπαίδευση σύμφωνα κάθε φορά με την ισχύουσα Νομοθεσία.

Να εξελίσσονται σε όλο το φάσμα της διοικητικής ιεραρχίας σύμφωνα με τις εκάστοτε οργανικές διατάξεις.

Να έχουν το δικαίωμα να διεξάγουν μελέτες για έρευνα και συμμετοχή σε διεπιστημονικά ερευνητικά προγράμματα υγείας.

Να έχουν τη δυνατότητα να αποκτήσουν μεταπτυχιακό τίτλο σπουδών, διδακτορικό δίπλωμα και να ακολουθήσουν πανεπιστημιακή ακαδημαϊκή καριέρα

Τομείς απασχόλησης των Νοσηλευτών στην ελληνική πραγματικότητα

- Η Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας.
- Η Δευτεροβάθμια Φροντίδα Υγείας.
- Η Τριτοβάθμια Φροντίδα Υγείας.
- Τα Ιδρύματα Κοινωνικής Ασφάλισης.
- Η εκπαίδευση.
- Οι Ιδιωτικοί φορείς Υγείας.
- Οι Οργανισμοί και Επιχειρήσεις με Νοσηλευτικές υπηρεσίες, Υγειονομικοί και άλλοι οργανισμοί ΙΚΑ, ΕΕΣ, ΠΙΚΠΑ, ΕΚΑΒ, ΔΕΗ, ΟΤΕ, ΟΣΕ, Τράπεζες, βιομηχανίες, εργοστάσια, ασφαλιστικές εταιρίες, ιδρύματα περιθάλψεως υπερηλικών, μειονοτικών ομάδων πληθυσμού, ΚΑΠΗ, σχολεία παιδιών με αναπηρία.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ

Οι νοσηλευτές με πτυχίο ΑΕΙ ή ΤΕΙ εργάζονται και εξελίσσονται στα νοσοκομεία ως Νοσηλευτές Τμήματος ή Μονάδας ή Ιατρείου (που εντάσσονται σε κάποιον από τους Τομείς του Νοσοκομείου), ως Προϊστάμενοι ενός Νοσηλευτικού τμήματος ή μιας Μονάδας, ως Διευθυντές Νοσηλευτικών Τομέων και ως Διευθυντές Νοσηλευτικής Υπηρεσίας. Η Νοσηλευτική Υπηρεσία είναι ανεξάρτητη, παράλληλη και ισότιμη με την Ιατρική, Διοικητική και Τεχνική υπηρεσία.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ

Ο Αμερικανικός Σύνδεσμος Νοσηλευτών (1991) θέλοντας να ενισχύσει τη θέση των νοσηλευτών και να προάγει τον επαγγελματισμό τους θέσπισε εκτός των άλλων και πρότυπα επαγγελματικών επιδόσεων. Τα πρότυπα αυτά εστιάζουν στις κλινικές επιδόσεις των νοσηλευτών, ενώ τα πρότυπα π.χ. της νοσηλευτικής φροντίδας εστιάζουν στα αποτελέσματα στον ασθενή. Περιγράφουν σε γενικές γραμμές τις επαγγελματικές υποχρεώσεις των νοσηλευτών και εφαρμόζονται σε όλους τους τομείς της Νοσηλευτικής.

Τα πρότυπα αυτά αποτελούν οδηγό γνώσης, δεξιοτήτων, κρίσης και συμπεριφοράς για ασφαλή πρακτική και αντανακλούν σ' ένα επιθυμητό και επιτεύξιμο επίπεδο επιδόσεων, βάσει του οποίου συγκρίνονται οι τρέχουσες επιδόσεις (Taylor et al 2006) και είναι:

- Ποιότητα παρεχόμενης νοσηλευτικής φροντίδας,
- Εκπαίδευση.
- Αξιολόγηση επαγγελματικής κατάρτισης.
- Συλλογικότητα.
- Συνεργασία.
- Ηθική και δεοντολογία.
- Έρευνα.
- Χρησιμοποίηση πόρων.
- Ηγεσία.

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

Σύμφωνα με την Patricia Benner (2000), τα προσόντα ενός επαγγελματία νοσηλευτή

αφορούν στα ακόλουθα:

Σκέψη: Αξιολόγηση της δράσης και της συμπεριφοράς, αναγνώριση ικανοτήτων, ορίων και προβλημάτων, αξιολόγηση κριτικής και εξαγωγή συμπερασμάτων.

Ευελιξία σκέψης και πράξης, δυνατότητα αυτοσχεδίασης, δημιουργικότητα, θετική αποδοχή αλλαγών.

Αυτονομία στην ανάπτυξη ηθικής στάσης, υπευθυνότητα πράξεων και συμπεριφοράς, ικανότητα λήψης αποφάσεων.

Ετοιμότητα: αξιοπιστία, προσοχή, πρωτοβουλία, αντοχή, σταθερή απόδοση εργασίας.

Κοινωνικότητα: ανάπτυξη και διατήρηση σχέσεων, αξιολόγηση και κατανόηση ανθρώπινης συμπεριφοράς.

Επικοινωνία και επίλυση συγκρούσεων: έκφραση διαφοροποιημένη, κατανοητή και ανάλογη των περιστάσεων, δυνατότητα στοχευμένης μη λεκτικής επικοινωνίας, κατάλληλη διαχείριση συγκρούσεων, αναγνώριση ή κριτική ανάλογα με την περίπτωση.

Ομαδικότητα και προσαρμογή: δυνατότητα συνεργασίας, συναίνεσης, αφοσίωσης, συμπαράστασης, εποικοδομητικός τρόπος εργασίας για την επίτευξη κοινών στόχων.

Υπευθυνότητα απέναντι στην κοινωνία και το περιβάλλον.

Ασφάλεια: επέκταση γνώσεων και ικανοτήτων, αιτιολόγηση συμπεριφοράς και δράσης, εργασία με ασφαλή τρόπο, επιλογή κατάλληλων εργαλείων, μεθόδων και τεχνικών, άσκηση συμβουλευτικής.

Ανάλυση και σύνθεση: αναγνώριση και αξιολόγηση καταστάσεων, αναγνώριση αλλαγών και συσχετίσεων, εκτίμηση εξελίξεων, μεταβίβαση εμπειριών και γνώσεων σε νέες καταστάσεις.

Αντίληψη: χρήση αισθήσεων, αναγνώριση και περιγραφή καταστάσεων, εξαγωγή αντίστοιχων συμπερασμάτων, αναγνώριση δυνατοτήτων τρίτων, αναγνώριση διαφορετικών αντιλήψεων, σύγκριση αυτών και επίλυση.

Οργανωτικότητα: διατήρηση ελέγχου, θέσπιση στόχων, προτεραιοτήτων και ανάλογη δράση.

Το βέβαιο είναι ότι η Νοσηλευτική μεταβάλλεται συνεχώς έτσι που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της κοινωνίας ως σύνολο. Έχει τη δυνατότητα να τροποποιηθεί βασιζόμενη σε παράγοντες όπως ο ορισμός της Νοσηλευτικής, οι στόχοι της, τα επίπεδα και οι βαθμίδες εκπαίδευσης, και οι διαρκώς επεκτεινόμενοι ρόλοι. Μέσα από τη γνώση των επαγγελματικών του προοπτικών ο σύγχρονος νοσηλευτής έχει τη δυνατότητα να εισάγει αλλαγές στη νοσηλευτική πρακτική, αυξάνοντας συστηματικά την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα της παρεχόμενης νοσηλευτικής φροντίδας.

Οι προοπτικές για επαγγελματική αποκατάσταση των αποφοίτων της Νοσηλευτικής γενικά είναι αισιόδοξες. Υπάρχουν σημαντικά περιθώρια εργασίας τόσο στο δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Ο μικρός αριθμός νοσηλευτών (δυσαναλογία νοσηλευτών/κλίνες νοσηλείας) που εργάζεται στα δημόσια αλλά και στα ιδιωτικά νοσοκομεία της χώρας μας σε σχέση με νοσοκομεία χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιβάλλει την πρόσληψη νοσηλευτών τόσο στο πλαίσιο του ΕΣΥ όσο και στον ιδιωτικό τομέα.